

I e

SAMRÅD

Översynen av EGTS-förordningen (Europeisk gruppering för territoriellt samarbete)

Detta samråd är ett gemensamt initiativ av Regionkommittén, de tre ordförandeländerna i Europeiska unionens råd (Spanien–Belgien–Ungern), Europeiska kommissionen och Interact-programmet. Avsikten är att samla in synpunkter från medlemsstater, existerande grupperingar och grupperingar som håller på att upprättas, lokala och regionala myndigheter och andra berörda aktörer i anslutning till översynen av förordning (EG) nr 1082/2006 om EGTS. Samrådet fokuserar främst på rättsliga aspekter som bör förbättras eller ändras inför nästa översyn, och man undersöker också mervärdet och potentialen hos detta rättsliga instrument. Samrådet lanserades den 3 maj 2010 i Cáceres, Spanien, och offentliggjordes på Regionkommitténs EGTS-webbportal. Det gick att lämna in synpunkter till och med den 20 juli.

Bidragen har inarbetats i det initiativyttrande om "Översynen av EGTS-förordningen" som Regionkommittén kommer att avge i början av 2011¹ och institutionernas påföljande lagstiftningsarbete. I förordning (EG) nr 1082/2006 anges att kommissionen senast den 1 augusti 2011 ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av EGTS-förordningen, och när så är lämpligt lämna förslag till ändringar.

¹

CdR 100/2010, föredragande Alberto Núñez Feijóo (ES–PPE), regionpresident i den autonoma regionen Galicien.

.../...

Tack till personer som bidragit

Regionkommittén vill tacka alla som har deltagit i anordnandet av detta gemensamma samråd.

EU:s tre ordförandeländer Spanien, Belgien och Ungern:

Julián Talens Escartí, Spaniens ständiga representation vid EU
Estanislau Vidal-Folch de Balanzó, Spaniens ständiga representation vid EU

Barbara Boutriau, Belgiens ständiga representation vid EU
Thierry Delaval, Belgiens ständiga representation vid EU
Maarten Goris, Belgiens ständiga representation vid EU

Gábor Sonkoly, ministeriet för offentlig förvaltning och rättsliga frågor, Ungern
Katalin Fékéte, ministeriet för offentlig förvaltning och rättsliga frågor, Ungern
Anna Kerékgyártó, ministeriet för offentlig förvaltning och rättsliga frågor, Ungern
Gabriella Iglói, Ungerns ständiga representation vid EU

Europeiska kommissionen:

José Antonio Ruiz de Casas, GD Regionalpolitik
Dirk Peters, GD Regionalpolitik

Interact:

Elise Blais, Interacts kontaktpunkt i Wien

Tack också till alla bidragsgivare för deras värdefulla samarbete.

Ytterligare information finns på Regionkommitténs EGTS-webbportal:

www.cor.europa.eu/egtc
egtc@cor.europa.eu

Sammanfattning av slutsatserna

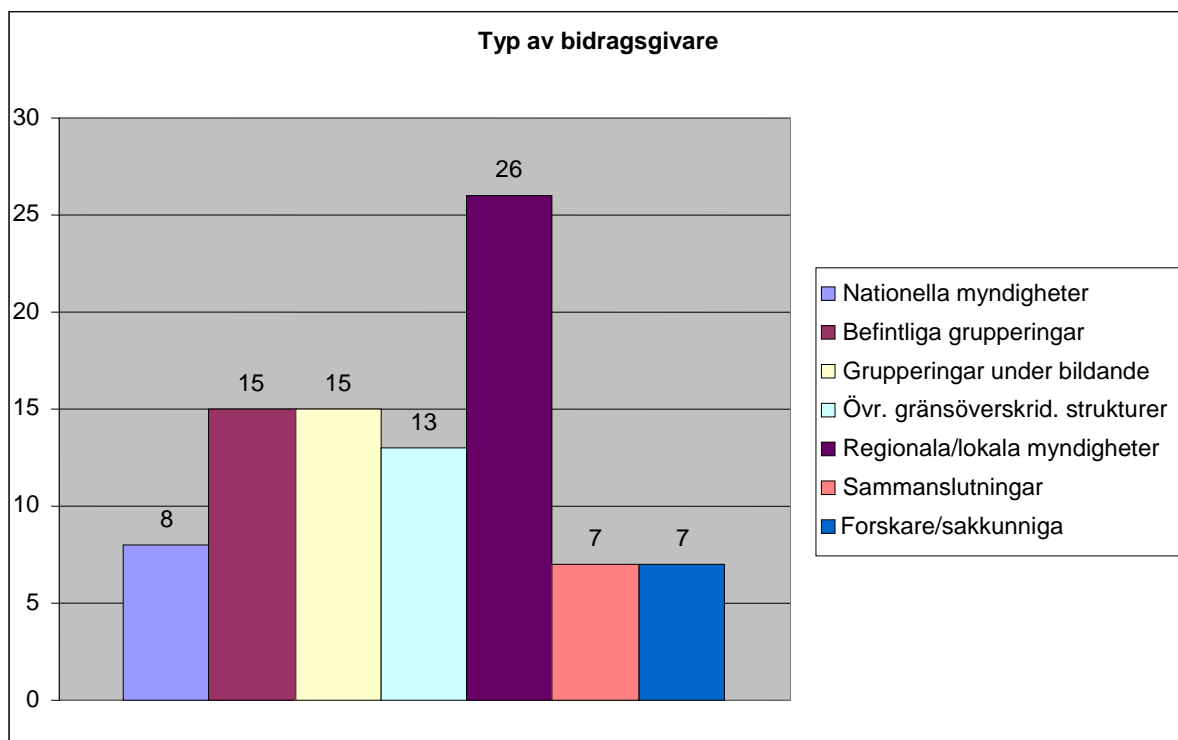
- Samrådet väckte stort intresse. Av **91 mottagna bidrag** kom 15 från befintliga grupperingar (för närvarande finns sammanlagt 16 grupperingar), medan ytterligare 15 kom från grupperingar som var under bildande. **Nästan alla EGTS-aktörer deltog.**
- Deltagarna i samrådet ansåg att **förordningen bör ändras** i syfte att underlätta verksamheten inom grupperingarna och förbättra sättet de inrättas på.
- Den viktigaste rättsliga frågan gäller **skillnaderna mellan de olika medlemsstaternas lagstiftning**. Detta beror framför allt på att de existerande grupperingarna har olika rättsliga villkor på grund av att medlemsstaterna fattat olika beslut i samband med det nationella genomförandet, vilket förordningen ger utrymme för. Det har också rapporterats om svårigheter när det gäller utformningen av innehållet i avtal och stadgar samt även i fråga om godkännandeförfarandena. Rent generellt finns det ett behov av att förenkla förfarandena.
- Det behövs också **information, kommunikation och tekniskt bistånd** på europeisk och nationell nivå. Deltagarna i samrådet är positiva till en europeisk struktur och stöder de nätverk, den kommunikation och det stöd som ReK erbjuder.
- De flesta deltagarna påpekar att EGTS-grupperingarna bör anställa sin egen personal och ange vilken lagstiftning som gäller. Personalfrågan är en av de viktigaste rättsliga frågorna.
- De flesta deltagarna i samrådet är positiva till att låta **privata organisationer delta** i en gruppering, dock endast på särskilda villkor.
- När det gäller **tredjeländers** deltagande finns det en markant skillnad mellan medlemsstaterna, som anser att tredjeländers deltagande bör begränsas, och övriga aktörer (grupperingar, lokala och regionala myndigheter, sammanslutningar och sakkunniga) som ställer sig positiva till att revidera de nuvarande bestämmelserna och införa mindre strikta regler.
- De flesta deltagarna är mycket positiva till EGTS-grupperingarnas roll som **förvaltningsmyndighet** och gemensamt tekniskt sekretariat, eftersom detta är i linje med subsidiaritetsprincipen. Vissa nationella myndigheter tvekar inför att delegera programförvaltningen. Det finns många fördelar med att använda EGTS för att genomföra det europeiska territoriella samarbetet, men det största problemet är kriterierna för deltagande i EGTS.
- I EGTS-grupperingarnas verksamhet ingår en lång rad uppgifter. I praktiken fungerar EGTS antingen som en struktur för politisk samordning och politiskt samarbete eller som en ny förvaltningsnivå.
- Samrådsdeltagarna uppfattar EGTS som EU:s viktigaste rättsliga instrument för **territoriell sammanhållning**. EGTS är också ett laboratorium för **flernivåstyre** som skapar en tvådelad kommunikationskanal och handlar med utgångspunkt i ett nedifrån och upp-orienterat förhållningssätt. EGTS-grupperingarna kan fungera som medlare och därigenom bidra till att lösa vissa gränsfrågor.

1. Deltagare

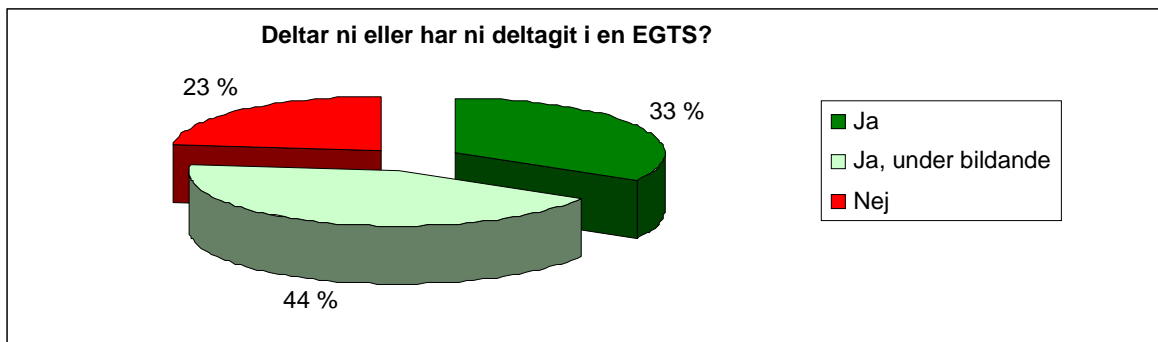
Regionkommittén har fått in 91 bidrag. Detta visar att det finns stort intresse för EGTS och att de sammanställda uppgifterna är mycket representativa. Så gott som alla EGTS-aktörer har deltagit.

Bidragen fördelar sig enligt följande:

- 15 befintliga grupperingar (av 16).
- 15 grupperingar under bildande.
- 13 andra typer av gränsöverskridande strukturer (framför allt euroregioner).
- 26 lokala och regionala myndigheter.
- 8 nationella regeringar (7 medlemsstater och Schweiz).
- 7 sammanslutningar, däribland Europeiska gränsregionförbundet, Europeiska regionförsamlingen, *Mission Operationnelle Transfrontalière* samt *Central European Service for Cross Border initiatives*.
- 7 bidrag från sakkunniga och berörda aktörer, däribland Interact.

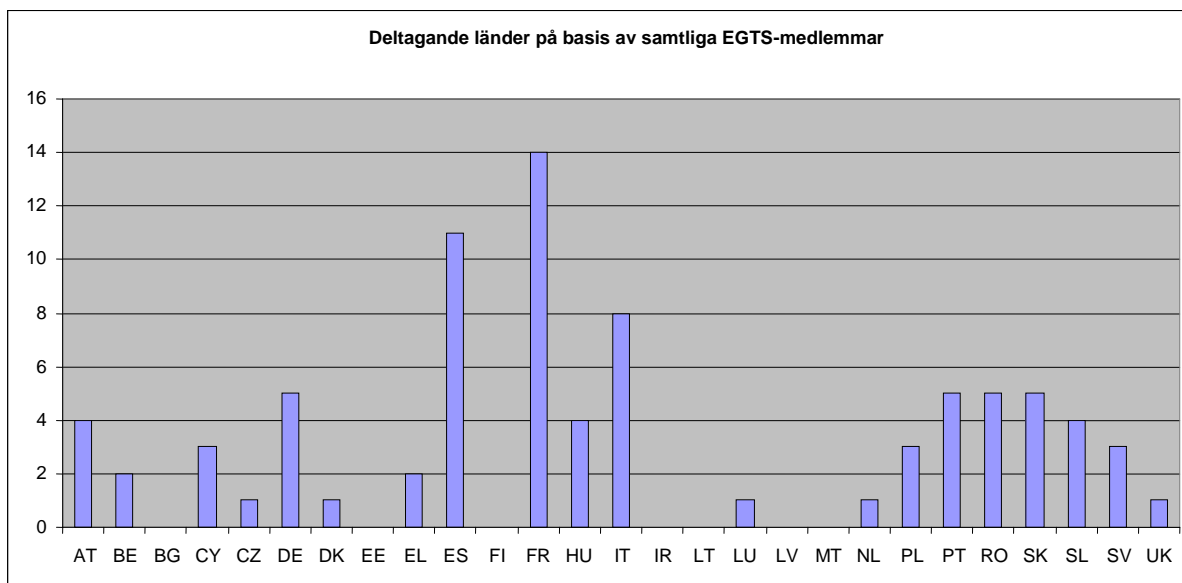
Tabell 1. Fördelning av deltagarna i samrådet.

Tabell 2. Procentandel av de gränsöverskridande, interregionala och transnationella strukturerna som deltar i EGTS.

Geografiskt omfattar bidragen 23 medlemsstater, direkt eller indirekt. Bulgarien, Irland, Lettland och Malta nämns inte uttryckligen, men det är inte uteslutet att enheter från dessa länder deltar via sammanslutningarna. Deltagandet är högre i de stater där det finns grupperingar.

De befintliga grupperingar och grupperingar under bildande som har svarat omfattar 20 medlemsstater. Bulgarien², Estland, Finland, Irland, Lettland, Litauen och Malta rapporterar inget deltagande i någon EGTS. De länder som har flest deltagare som deltar i befintliga grupperingar eller grupperingar under bildande är Frankrike (14), Italien (11) och Spanien (8).

Tabell 3. Nationaliteten hos de partner som ingår i grupperingarna.

När det gäller tredjeländer ingår kroatiska partner i en gruppering under bildande och en gruppering har ukrainska partner. En euroregion har norska partner och ett eurodistrikt har schweiziska partner. Den schweiziska regeringen har bidragit direkt. Därtill har en schweizisk kanton och en kroatisk region bidragit. Slutligen kommer av de sakkunniga från Schweiz.

²

Regionkommittén har uppgifter om två EGTS-projekt med bulgariskt deltagande. Dessa har inte bidragit till det här samrådet.

Det faktiska deltagandet är högre än de siffror som anges ovan, eftersom vissa strukturer har sammanställt sina bidrag på grundval av bidrag från deras egna partner och berörda aktörer (ungefär 30 organisationer ingår t.ex. i Interact).

2. Samrådets uppläggning

Samrådet omfattar kvantitativa och kvalitativa frågor om följande aspekter:

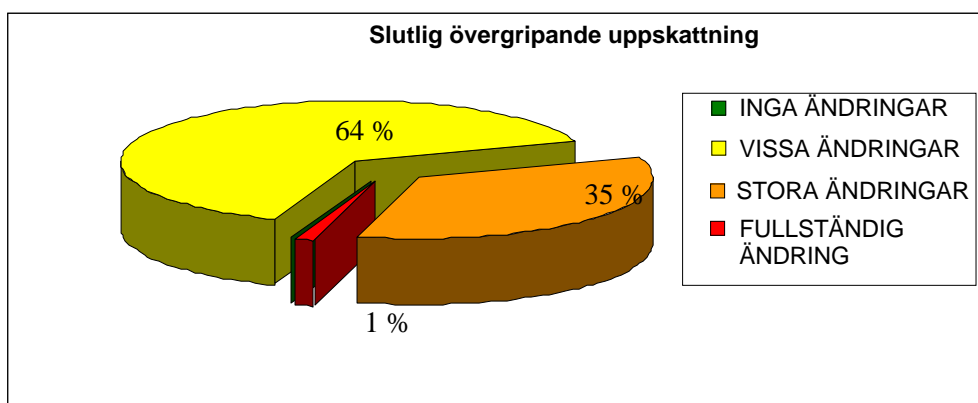
- Rättsliga aspekter i samband med EGTS, inklusive förordning (EG) nr 1082/2006 och medlemsstaternas genomförande av den; rättsliga och politiska förslag för att förbättra EGTS.
- EGTS och det europeiska territoriella samarbetet.
- Erfarenheterna av EGTS, utförda uppgifter, hinder och framtida utveckling.
- EGTS roll i den europeiska integrationen.

Vissa deltagare har lämnat in principförklaringar. Innehållet i dem har integrerats i de kvalitativa aspekterna av samrådet, men inte i den kvantitativa statistiken.

3. Rättsliga aspekter

➤ Övergripande uppskattning

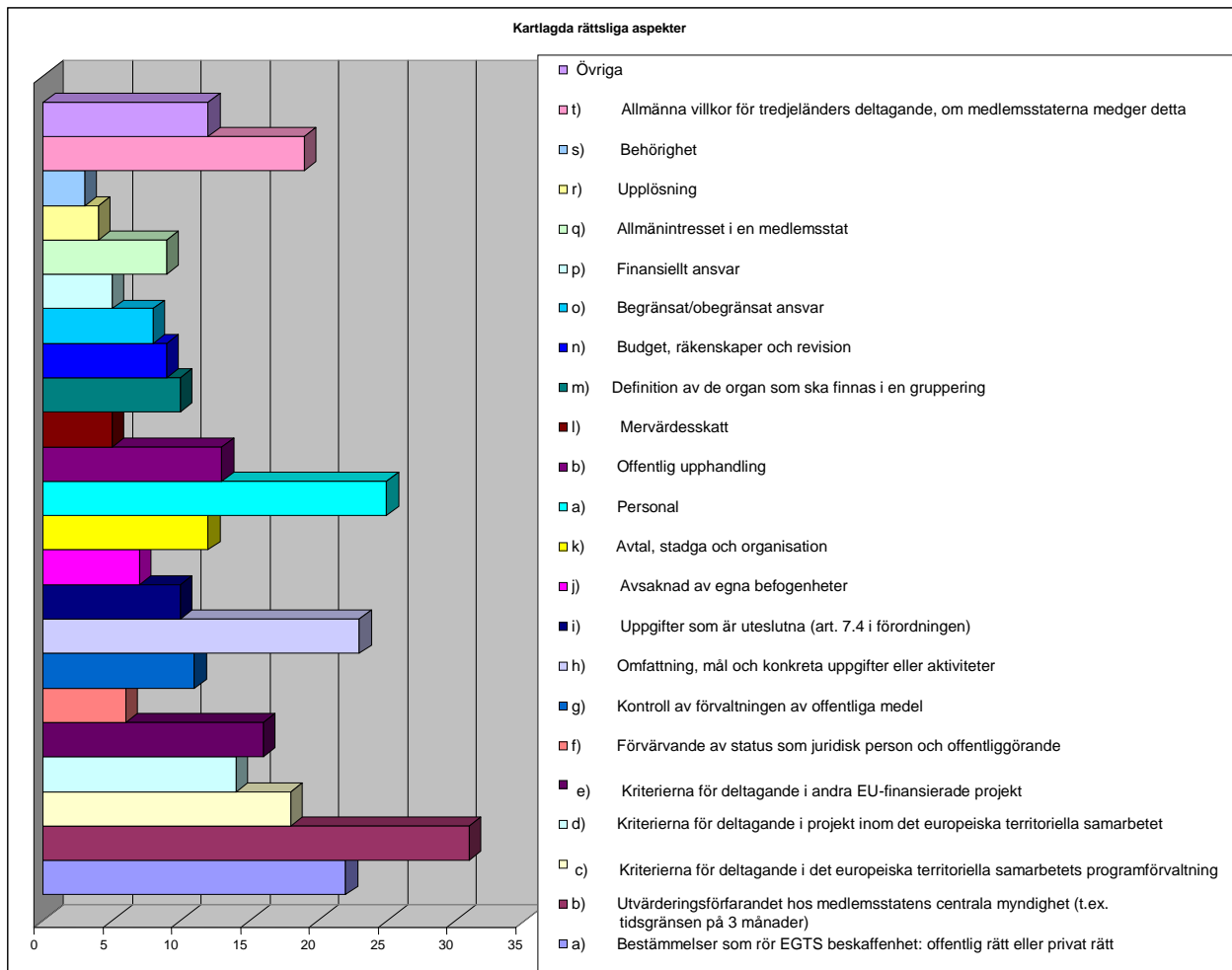
Ingen av deltagarna hade valt alternativet "inga ändringar". Av deltagarna ansåg 64 % att förordning (EG) nr 1082/2006 behöver "smärre ändringar". Resten ansåg att det krävs "stora ändringar" (35 %) eller en "fullständig ändring" (1 %), framför allt för att de är bekymrade över en eller ett par angelägna frågor. Den åsikt som förts fram vid olika möten, i principförklaringar och frågeformulär är att det krävs ändringar för att underlätta och förbättra grupperingarnas funktion, men att dessa ändringar inte bör påverka de grundläggande delarna, och att det arbete som har utförts hittills av de olika sammanslutningarna och medlemsstaterna inte får avbrytas nu till följd av genomgripande ändringar i lagstiftningen.

Tabell 4. Deltagarnas uppskattning av vilka slags ändringar som krävs i lagstiftningsramen för EGTS.

➤ Viktigaste rättsliga aspekter som identifierats

De viktigaste rättsliga aspekter som har lyfts fram som problematiska gäller skillnaderna i medlemsstaternas lagstiftning och frågor som rör vilken lag som är tillämplig (främst bestämmelser om anställda, upphandling och mervärdesskatt i det land där grupperingen har inrättats), vilket förfarande som ska tillämpas för att inrätta grupperingen, avtal och stadgar samt deltagandet av enheter från tredjeländer (se bilagan, figur 1).

Tabell 5. Viktiga rättsliga aspekter som har lyfts fram som problematiska i förordning (EG) nr 1082/2006.

Enligt de regler om tillämplig lag som fastställs i artikel 2 i förordningen ges företräde för lagstiftningen i det land där grupperingen är etablerad. Detta skapar problem när lagstiftningen tillämpas på anställda från andra länder, på offentlig upphandling som utförs i andra länder och, i viss mån, på grupperingens skatteskyldigheter.

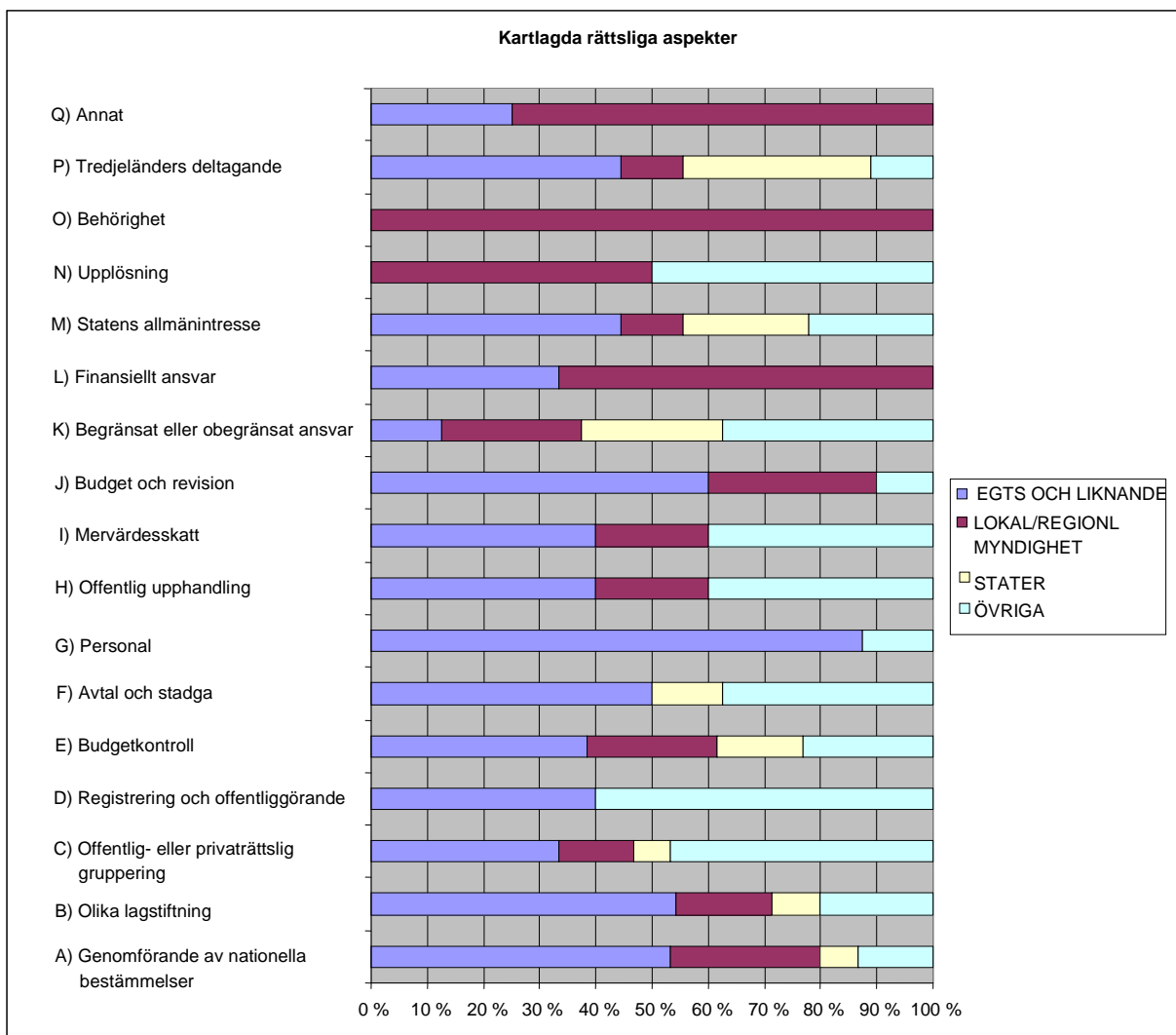
Enligt förordningen kan medlemsstater fatta olika beslut i den nationella genomförandeprocessen, vilket har lett till skillnader i rättslig status (offentlig- eller privaträttslig, begränsat eller obegränsat ansvar), och systemet kan alltså skilja sig dramatiskt mellan två grannländer. Slovenska grupperingar är t.ex. privaträttsliga enheter medan italienska är offentligrättsliga. Tjeckien tillåter inte grupperingar med begränsat ansvar, medan Polen avvisar obegränsat ansvar. I Frankrike betraktas grupperingarna som *syndicats mixtes* enligt fransk lagstiftning, vilket i praktiken innebär att alla grupperingar med franska partner måste vara etablerade i Frankrike. Italienska grupperingar har en begränsad livslängd.

De flesta grupperingar, gränsöverskridande strukturer, lokala och regionala myndigheter och sammanslutningar hävdar bestämt att de nationella föreskrifterna måste harmoniseras, antingen genom att det införs krav på en förhandssamordning mellan grannländer, eller genom att de valmöjligheter som förordningen medger för staterna begränsas.

Många deltagare har svårt att ange vad som måste ingå i avtalet och stadgan och tycker att det finns onödiga upprepningar. Vissa efterlyser förenklade förfaranden för att göra ändringar i stadgan, ta in nya medlemmar i grupperingen och skapa en gruppering som bygger på en tidigare samsamarbetsstruktur. Slutligen efterfrågas bestämmelser om hur en gruppering ska upplösas och verksamheten avslutas.

Grupperingen måste godkännas av de berörda staterna och det finns ett förfarande för detta. Deltagarna konstaterar att tidsgränsen på tre månader sällan följs och att det inte finns någon tydlig definition av "nationellt intresse" för medlemsstaten, vilket kan leda till godtyckliga förbud mot att bilda en gruppering.

När det gäller medlemsstaternas genomförande av EGTS riktar deltagarna återigen in sig på bristen på harmonisering mellan nationella lagstiftningar. De interna förfarandena för de nationella förvaltningarnas godkännande kan också vara mycket tungrodda och omfattar ibland flera ministerier och mellanstatliga samråd, vilket innebär att tidsgränsen på tre månader mycket sällan följs.

Tabell 6. Fördelning av rättsliga aspekter som kartlagts i förordningen, efter typ av deltagare.

De lösningar som har föreslagits för godkännandeförfarandet handlar främst om att ändra förordningen för att garantera den mellanstatliga kommunikationen, så att de behöriga organen i medlemsstaterna kan komma överens om gemensamma villkor för godkännande och även låta grupperingens partner komma till tals. Andra ändringsförslag gäller det bindande kravet på en tidsgräns på tre månader, inklusive tyst medgivande och möjligheten att överklaga på EU-nivå. Slutligen kan begreppet *nationellt intresse* definieras med hjälp av befintlig rättspraxis. Det finns förslag om att införa möjligheten att överklaga ett beslut om att inte ge tillstånd till Europeiska kommissionen eller till EG-domstolen.

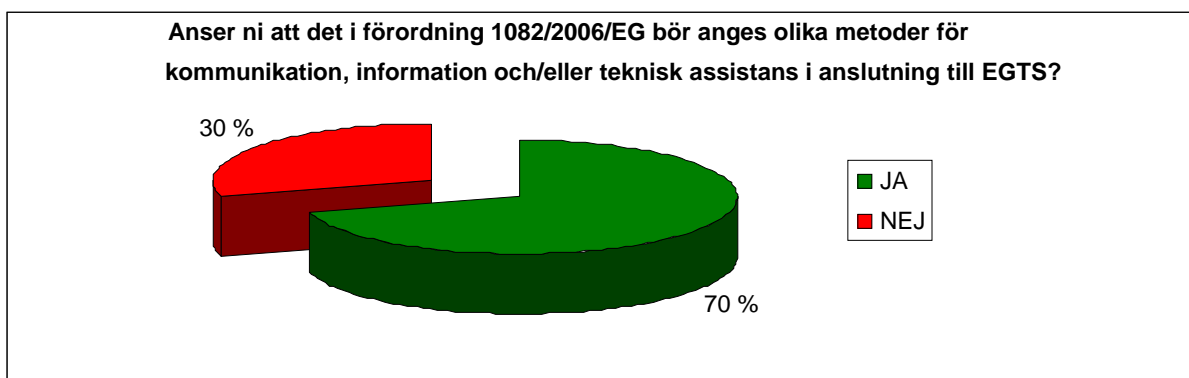
Vissa föreslår att Europeiska kommissionen och Regionkommittén ska ange hur de ska underrättas om att nya grupperingar har bildats. När det gäller offentliggörandet i Europeiska unionens officiella tidning finns det krav på tydlig information, eftersom vissa inte tycker att det är bra att offentliggörandet görs i S-delen. Det föreslås också att dokumenten ska offentliggöras i sin helhet, så att de blir översatta och kan fungera som mall för andra grupperingar.

Vad gäller praktiska aspekter klagar deltagarna på förseningar i tillämpningen av förordningen, lyfter fram bristen på kunskap och medvetenhet om EGTS i offentliga förvaltningar (hos nationella myndigheter och till och med hos Europeiska kommissionen) samt pekar på problem rörande projektens stödberättigande (se punkt 4) och i vissa fall på bristen på politisk vilja att lita på EGTS som ett subsidiaritetsverktyg.

Konstitutionella skillnader mellan medlemsstaterna skapar problem till följd av de olika befogenheter som de olika förvaltningsnivåerna kan ha. Principen om flernivåstyre och flexibilitet i grupperingen kan lösa dessa problem, men några deltagare vill att det ska bli enklare att göra anpassningar när det sker förändringar i behörigheterna för en förvaltning i en medlemsstat och det redan finns en gruppering.

➤ **Kommunikation, rådgivning och stödstrukturer för grupperingen**

Bortsett från medlemsstaterna ansåg majoriteten av deltagarna (70 %) att det behövs en struktur på EU-nivå för kommunikation och tekniskt stöd. Deltagarna lyfte också fram betydelsen av Regionkommitténs expertgrupp och hur viktigt det är att stimulera EGTS-nätverket.

Tabell 7. Rättsliga aspekter. Behov av åtgärder för kommunikation, information och/eller teknisk assistans.

Strukturen för kommunikation och teknisk assistans kan vara en plattform eller ett organ för att främja bättre kunskap om rättsliga verktyg och stödja nätverkssamarbete. Vissa intressenter föreslår också nationella åtgärder via förvaltningsorganen för de territoriella samarbetsprogrammen. En av fördelarna med detta rådgivande organ skulle vara att kriterierna inom ramen för de olika förfarandena skulle bli enhetliga. Många av de delområden som lyfts fram för detta organ täcks redan av Regionkommittén, Interact och sammanslutningarna med sina olika områden.

Regionkommittén har uppmanats att vidareutveckla EGTS-registret, fortsätta att övervaka förfarandena och tillhandahålla dokument som utkast till avtal och stadgar.

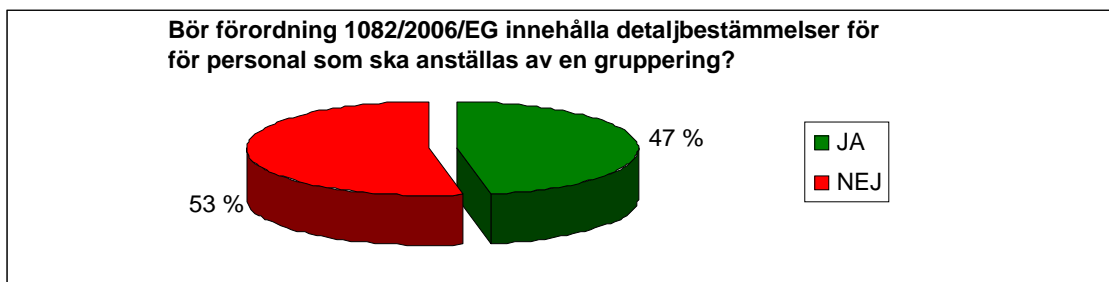
Information verkar också vara en viktig aspekt, bland annat på grund av att det är komplicerat att bilda en gruppering. Det har föreslagits att ett möte ska hållas mellan nationella myndigheter som har ansvar för att godkänna grupperingar. Sakkunniga har föreslagit att ett möte för gruppernas ledare ska hållas i Bryssel för att utbyta metoder och information.

Ett förslag från en av deltagarna gäller användning av internet för att skapa ett online-nät i syfte att stödja och förbättra utbytet av metoder (t.ex. Urbact-webbplatsen). Detta kan inbegripa nyhetsbrev och en stödtjänst. Det skulle också kunna vara bra att anordna seminarier och utbildningar för anställda.

Fyra av fem av de medlemsstater som har svarat håller inte med om att det behövs extra strukturer eller någon hänvisning i förordningen. Några kritiska röster (30 %) framför att det inte behövs mer information eller tekniskt stöd, framför allt därför att det redan finns många institutioner som tillhandahåller kommunikation, information och/eller teknik assistans för gränsöverskridande samarbete (dvs. MOT, generalsekretariatet för Benelux-länderna, EIPA osv.) och för att fokus fortfarande bör ligga på målen för samarbetet och på uppgifterna.

➤ Personal

Personalfrågor är en av de viktiga punkter som deltagarna tar upp. Det är den rättsliga aspekt som kommer på andra plats när det gäller oklarheter eller svårigheter i förordningen och på tredje plats när det gäller oklarheter eller svårigheter i samband med genomförandet i medlemsstaterna. Åsikterna går dock isär: 53 % av deltagarna anser att förordningen bör innehålla detaljerade bestämmelser om de anställda. Tre medlemsstater håller inte med om detta och de övriga fyra har inte svarat. Sammanslutningarna är positiva till detta.

Tabell 8. Rättsliga aspekter. Bestämmelser om personal som anställs av grupperingarna.

De frågor som togs upp och kraven på ändring av EU-förordningen handlar framför allt om behovet av egen personal inom grupperingarna (och undvikande av all personal som avdelas från offentliga myndigheter) och om vilken lagstiftning som ska tillämpas.

Denna fråga och frågan om rekryteringsvillkor är föremål för omfattande diskussioner. Framför allt lyfter deltagarna fram risken för skillnader i pensioner, löner, socialt skydd och skattesystem för anställda från olika länder jämfört med den nationella lagstiftningen. Möjligheten att överföra personal från grupperingens partner till grupperingen och vilka rättigheter som ska gälla för dessa medför också problem. För att inte äventyra rekryteringsförhållandena föreslår några deltagare att det ska införas ett alternativ i förordningen som gör det möjligt att tillämpa den lagstiftning som gäller på den ort där personalen utför sina arbetsuppgifter (nationell lag) i stället för den lag som gäller där grupperingens huvudkontor är placerat, alternativt lagstiftningen i det land som personalen kommer ifrån, om anställda flyttar från ett land som ingår i grupperingen men som inte är det land där huvudkontoret ligger. På så sätt undviker man också den fördel som den nuvarande bestämmelsen innebär för vissa länder. En annan deltagare föreslår att de anställda själva ska få välja vilket lands socialförsäkringslagstiftning de vill tillämpa.

Vissa deltagare vill inte att det ska införas alltför specifika regler i förordningen. De föreslår att villkoren och tjänsteföreskrifterna ska fastställas i grupperingens stadga.

Deltagarna betonar också att de anställda måste ha både yrkesmässig kompetens och språkkunskaper. Förordningen bör innehålla bestämmelser som tar hänsyn till skillnader i de nationella utbildningssystemen.

Enligt en sakkunnig bör frågan om EGTS-anställda tas upp i riktlinjerna för den finansiella förvaltningen av territoriella samarbetsprojekt.

Ett fåtal deltagare föreslår att det ska införas en särskild stadga för anställda, som liknar tjänsteföreskrifterna för EU-anställda, eller en internationell stadga som den för det europeiska konsortiet för en forskningsinfrastruktur³.

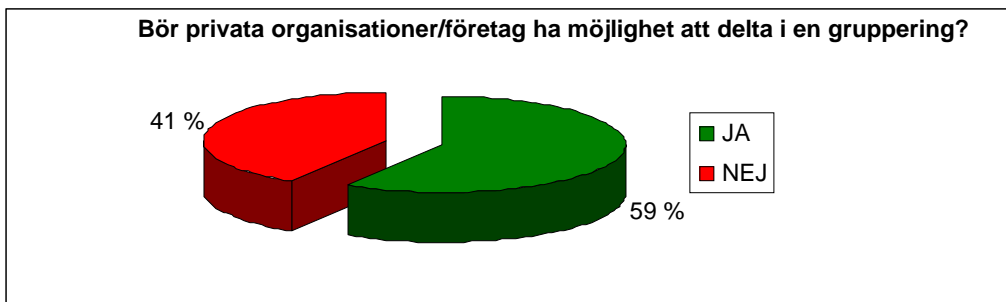
➤ **Privata organisationers/företags deltagande**

Åsikterna går isär: En majoritet av deltagarna (59 %, men endast en medlemsstat) är positiva till detta, men en stor minoritet (41 %, varav fyra medlemsstater) anser att grupperingar bör vara begränsade till offentliga myndigheter och att privata organisationer eller företag alltså inte bör delta i dem.

3

Eric, som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 723/2009.

Webbplats: http://ec.europa.eu/research/infrastructures/index_en.cfm?pg=eric

Tabell 9. Rättsliga aspekter. Privata organisationers/företags deltagande i grupperingar.

De som är positivt inställda tycker att privata organisationer eller företag bör kunna vara associerade, men endast på villkor att

- de är offentligrättsliga,
- de inte är vinstdrivande,
- de är ett offentligt-privat partnerskap eller deras mål är ett allmänt intresse inom förvaltning av offentliga tjänster, forskning, miljö, sysselsättning, IKT, transport, hälsa, sociala tjänster eller utbildning,
- de deltar i grupperingar med uppgifter inom områden där de privata organisationerna är verksamma och/eller, i fråga om privata företag, i grupperingar som är verksamma i samma territorium som företaget,
- de har stort inflytande i fråga om utvecklingen av gränsöverskridande samarbete,
- den gruppering de är associerade till inte är berättigad att driva ett territoriellt samarbetsprogram,
- det sker i grupperingar där deras deltagande kommer att göra det lättare att uppnå grupperingarnas mål och finansiella bestämmelser har fastställts,
- grupperingarna har en annan rättslig ordning med särskilda villkor för privata aktörer.

Vissa deltagare betonar att det i vissa fall är nödvändigt att ingå partnerskap med privaträttsliga organisationer. Privata organisationer eller företag som tillhandahåller allmännyttiga tjänster som omfattas av bestämmelser om offentlig upphandling eller vars mål är allmänhetens intresse, social trygghet samt hälso- och sjukvård kan erbjuda värdefull sakkunskap och bidra till en hållbar ekonomisk situation. Utan dessa partner skulle det dessutom vara mycket svårt att utveckla gränsöverskridande samarbete inom hälsovårdsområdet. Vidare bör de största regionala aktörerna (den offentliga och privata sektorn samt frivilligsektorn) vara associerade för att främja och maximera den hållbara utvecklingen.

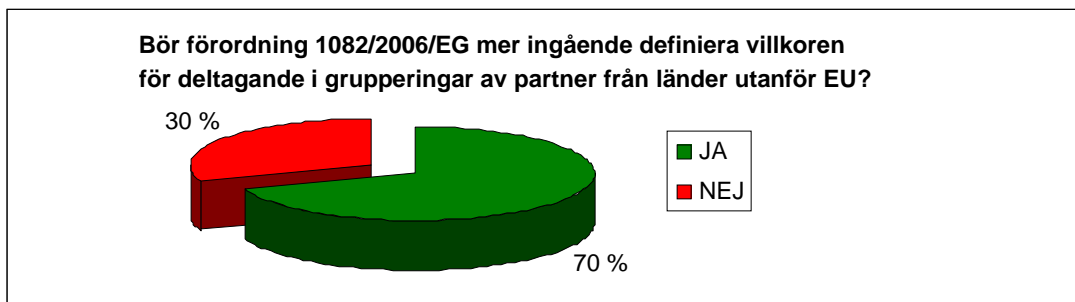
Argumenten emot handlar om att aktörer och privata organisationer och företag inte bör delta i grupperingarna eftersom det redan finns EU-instrument (t.ex. europeiska ekonomiska intressegrupperingar, EEIG) för samarbete mellan offentliga och privata enheter. Privata organisationer och företag skulle alltså inte behöva någon EU-förordning, och dessutom anges det uttryckligen i EGTS-förordningen att den inte ska ersätta några befintliga EU-instrument.

En sakkunnig föreslår att konkurrenskraftiga centrum, ekonomiska utvecklingsorgan och vissa representativa organisationer som är etablerade i det berörda territoriet rättsligt ska betraktas som medlemmar i grupperingen, men inte ha någon rösträtt.

En kritisk röst från en lokal och regional myndighet påpekar att organisationer och företag bör få delta i grupperingar oavsett status, och att fokus i stället bör ligga på var de bedriver sin verksamhet, på deras storlek (små och medelstora företag) eller på deras budget.

➤ **Deltagande av organisationer och företag från tredjeländer**

Det finns olika åsikter i fråga om deltagande från tredjeländer. Även om 70 % av deltagarna i stort sett är för en översyn av de nuvarande reglerna och vill ha mindre stränga bestämmelser, anser medlemsstaterna att organisationer och företag från tredjeländer inte bör få delta. Å andra sidan visar bidragen från Schweiz och Kroatien att dessa länder är intresserade av att delta i grupperingarna. Sammanslutningarna är positiva.

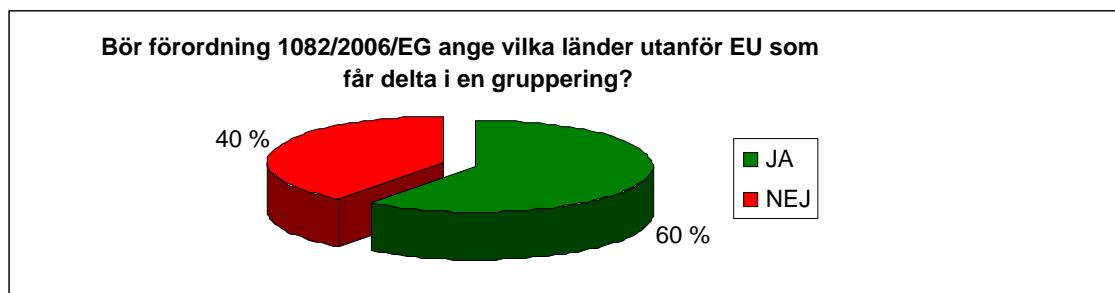
Tabell 10. Rättsliga aspekter. Deltagande i grupperingar av organisationer och företag från länder utanför EU.

De som är för en översyn av förordningen föreslår ändrade regler. Den första åtgärden är att tillåta "bilaterala" grupperingar mellan organisationer eller företag från en medlemsstat och en icke-medlemsstat, särskilt om de gränsar till varandra. Andra förslag går ut på att införa en klausul om att tillåta deltagande av alla länder som får delta i EU-programmen, tillåta deltagande av mottagare av föranslutningsstöd, fastställa bestämmelser för territoriell kontinuitet, däribland Medelhavs- och grannskapspolitiken, samt att inkludera EGTS i de samarbets- och associeringsavtal som EU ingår inom ramen för grannskapspolitiken. Slutligen bör det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och instrumenten för föranslutningsstöd samordnas med ERUF och andra förordningar om strukturfonderna.

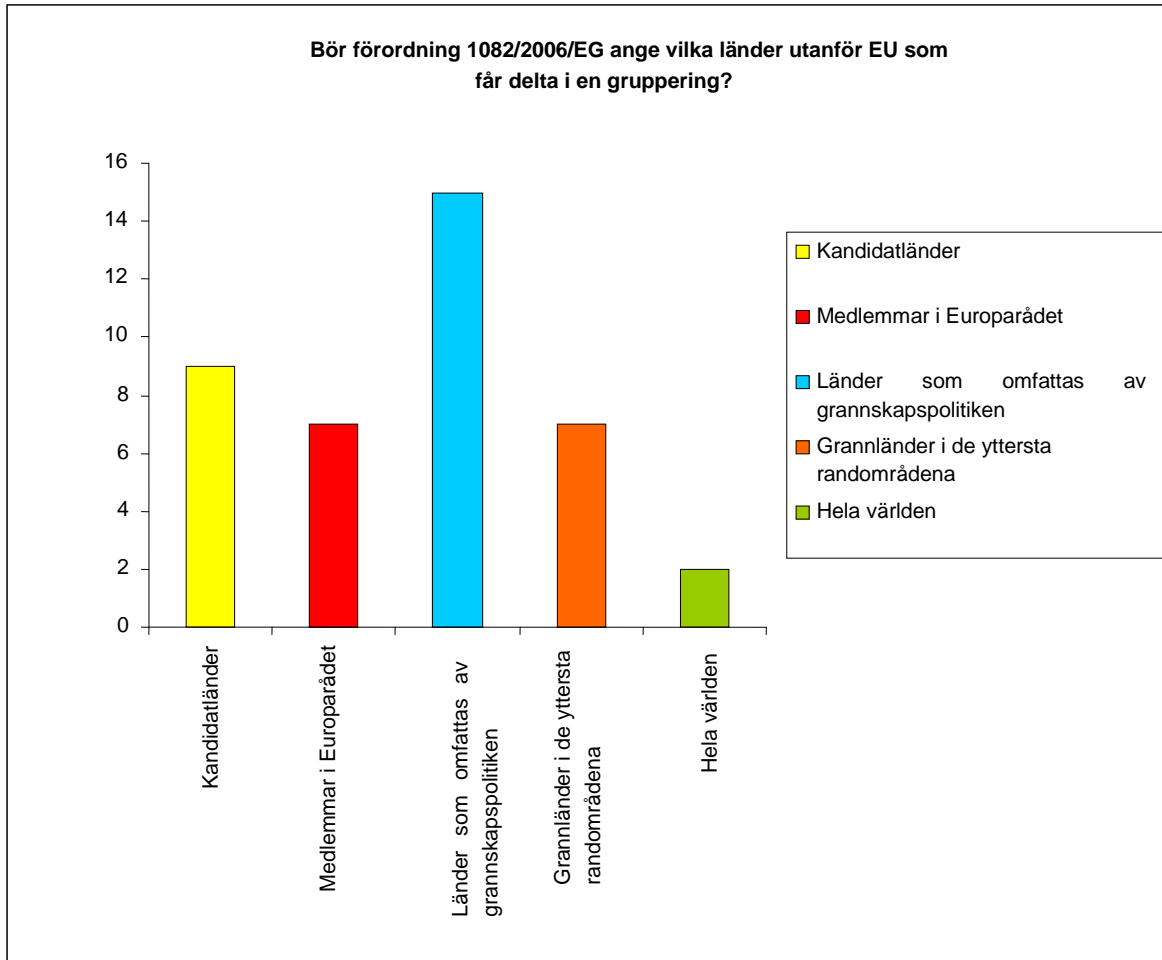
En medlemsstat påminner om att gemenskapslagstiftningen inte är tillämplig på tredjeländer och anser att detta är ett stort hinder. En lokal och regional myndighet begär en begränsning för tredjeländer med ett demokratiskt underskott.

Ett förslag är att det upprättas en förteckning över tredjeländer som får delta EGTS (t.ex. kan man införa enklare bedömningskriterier för länder som har undertecknat ramkonventionen från Madrid). Ett annat handlar om att begränsa deltagandet till kandidatländer eller potentiella kandidatländer, eller eventuellt till länder med associeringsavtal. Grupperingar i Medelhavsområdet är särskilt fast beslutna att vara aktiva aktörer i Europa-Medelhavspolitiken. Även grupperingar som inte omfattar yttre gränser är intresserade av att delta i grannskapspolitiken.

Lokala och regionala myndigheter lyfter fram behovet av att i förordningen ange att alla medlemsstater i Europarådet bör få delta eftersom de har så stora erfarenheter av gränsöverskridande samarbete.

Tabell 11. Rättsliga aspekter. Definition av vilka länder utanför EU som skulle kunna delta i en gruppering.

Tabell 12. Rättsliga aspekter. Deltagande av länder utanför EU. Om det fastställs i förordning 1082/2006/EG vilka länder utanför EU som ska få delta i en gruppering, ange vilka grupperingar detta bör gälla. Flera svar är tillåtna.

4. EGTS och det europeiska territoriella samarbetet

Enligt artikel 7 i förordningen får grupperingar förvalta ETS-program, genomföra ETS-projekt eller projekt som finansieras genom andra EU-program eller helt enkelt delta i annat territoriellt samarbete.

När det gäller genomförandet av program är de flesta deltagarna mycket positiva till att EGTS fungerar som förvaltningsmyndighet och gemensamt tekniskt sekretariat, som ett uttryck för subsidiaritetsprincipen. Subsidiaritetsprincipen förstärker EGTS roll i genomförandet av program, och grupperingen möjliggör en strategisk metod för att genomföra de olika åtgärderna. De största nackdelarna är att en mycket stor gruppering kan bli mer stelbent i sitt beslutsfattande, att det finns tvivel beträffande förbindelserna mellan det gemensamma tekniska sekretariatet och grupperingen som förvaltningsmyndighet och att det saknas mekanismer för att undvika intressekonflikter när grupperingen är både förvaltningsmyndighet och projektpartner.

Vissa grupperingar, särskilt i stora medlemsstater, påpekar att det finns nationella myndigheter som är ovilliga att delegera programförvaltningen. Det har bildats flera grupperingar med likartade mål vid gränsen mellan Spanien och Portugal, och det bör vidtas åtgärder för att uppmuntra dem att åtminstone nå en överenskommelse för att förvalta programmet.

När det gäller genomförandet av EGTS-projekten ansåg vissa deltagare att grupperingarna är kostnadseffektiva i fråga om byråkrati och resurser när de är utformade för att förvalta flera eller stora projekt. Det nämns många fördelar, t.ex. en strategisk metod där man integrerar åtgärder i en gemensam ram, utbyte av information, kommunikation och bästa metoder, kontinuitet i strukturen, rättsligt bindande beslut och långsiktigt åtagande från partnererna, delaktighet i beslutsfattandet och en känsla av äganderätt, strukturens öppenhet och synlighet, effektiv användning av offentliga medel, enklare upphandling, budgetering och anställning av personal samt tillämpning av subsidiaritetsprincipen.

Svaren är likartade i fråga om genomförandet av andra EU-finansierade projekt.

Det största problemet gäller frågan om huruvida grupperingar är berättigade till stöd. För det första får grupperingar problem när de lämnar in förslag till olika ETS-program för att vissa av deras partner inte är stödberättigade. (Balearerna är t.ex. inte stödberättigade för gränsöverskridande samarbete på grund av den gräns på 150 km från kusten som har fastställts för öar⁴.) För det andra framhåller många deltagare att grupperingen bör vara stödberättigad och erkänd som ett fullständigt partnerskap i samtliga EU-program, om grupperingens partner uppfyller kraven i förslagsinfordran. Alla tjänsteavdelningar vid kommissionen bör känna till att grupperingen finns och uttryckligen ta med den i sina förslagsinfordringar.

4

I den nya avdelningen XVII i Lissabonfördraget stadfästas begreppet gränsregioner. I vissa principförklaringar konstateras att detta är ett mål och inte ett geografiskt begrepp, i likhet med euroregionerna, varför avståndsgränsen bör vara flexibel för öar.

ETS löser inte problemet med skillnader i medlemsstaternas lagstiftning. Vissa deltagare tog upp problemen i samband med trepartsavtal, och det faktum att den övre gränsen på 150 km för öars deltagande i gränsöverskridande samarbete utesluter territorier som borde delta i samarbetet. Förfarandet för att bilda grupperingar måste förenklas, annars kommer många grupperingar inte att kunna genomföra kortare projekt.

EGTS inrättades för sent för att förvalta program inom ramen för den nuvarande planeringsperioden. För perioden 2014–2020 kommer det att bildas fler grupperingar och de måste integreras i systemet. Det kommer att krävas bättre samordning mellan de olika förordningarna (Eruf, IPA, ENPI) för att underlätta förvaltningen av olika gränsöverskridande projekt som grupperingarna ansvarar för.

När det gäller företräde för EGTS vid territoriellt samarbete och andra program går åsikterna i sär. Det faktum att det inte finns något företräde kan vara avskräckande för grupperingens partner, men vissa deltagare påpekar att grupperingarna enbart bildas på frivillig basis. Somliga kräver en bonus i medfinansieringen, som bör ingå i EU-budgeten, medan andra motsätter sig detta förslag. Det finns några förslag om sidostöd till grupperingar, t.ex. stöd för inrättandet, särskild finansiering för pilotprojekt eller särskild utbildning för anställda.

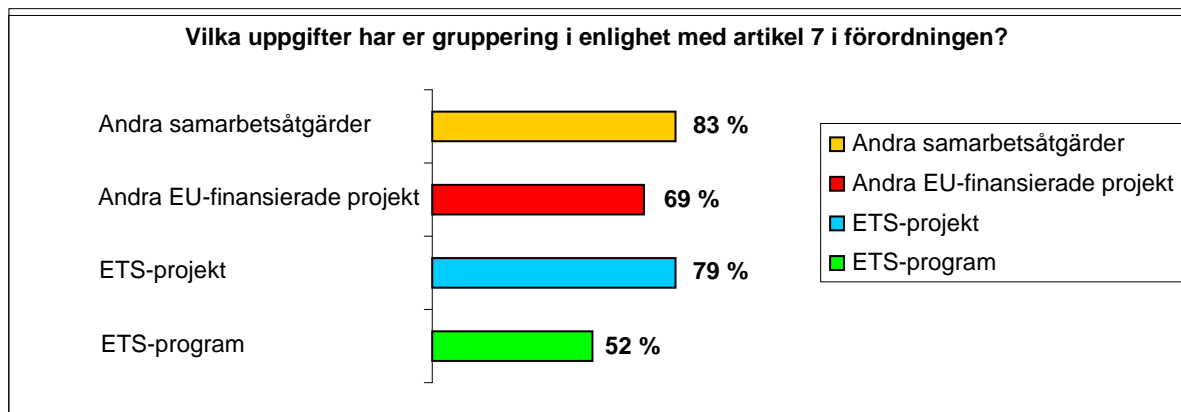
Bland deltagarna anser vissa regionala myndigheter att det inte innebär några särskilda fördelar att grupperingen genomför ETS-program eller -projekt.

5. Erfarenheter av EGTS, utförda uppgifter, hinder och framtida utvecklingstendenser

Alla grupperingar som har bildats eller som håller på att bildats på grundval av gränsöverskridande samarbete har en historia med tidigare samarbete mellan parterna. Motivationen för att bilda grupperna utgörs främst av att man vill skapa en synlig och permanent struktur för gränsöverskridande samarbete, utforma gemensamma tillväxtstrategier, skapa skalfördelar och förvalta gemensamma projekt, infrastrukturer och miljöresurser.

Alla rapporterade grupperingar bygger på gränsöverskridande samarbete. Det är bara grupperingarna Archimed (gruppering av öar), Amphictiony (32 kommuner vid Medelhavskusten) och grupperingen *European Urban Knowledge Network* (en gruppering av nationella myndigheter som arbetar med fysisk planering och som håller på att inrättas) som inte har territoriella förbindelser mellan medlemmarna.

Enligt artikel 7 i förordningen kan grupperingarna bedriva verksamhet inom fyra områden. De flesta av de befintliga grupperingarna och de grupperingar som håller på att inrättas utesluter inte något av dessa områden (52 % anger ETS-program, 79 % planerar ETS-projekt, 69 % planerar att genomföra projekt som finansieras av andra EU-program och 83 % anger annat samarbete utan EU-finansiering). Det är bara en gruppering, *Region Grande*, som har bildats specifikt för att genomföra ETS-programmet. Projektet EUKN, som endast består av nationella myndigheter, har inga planer på att lämna in förslag till något EU-finansierat program.

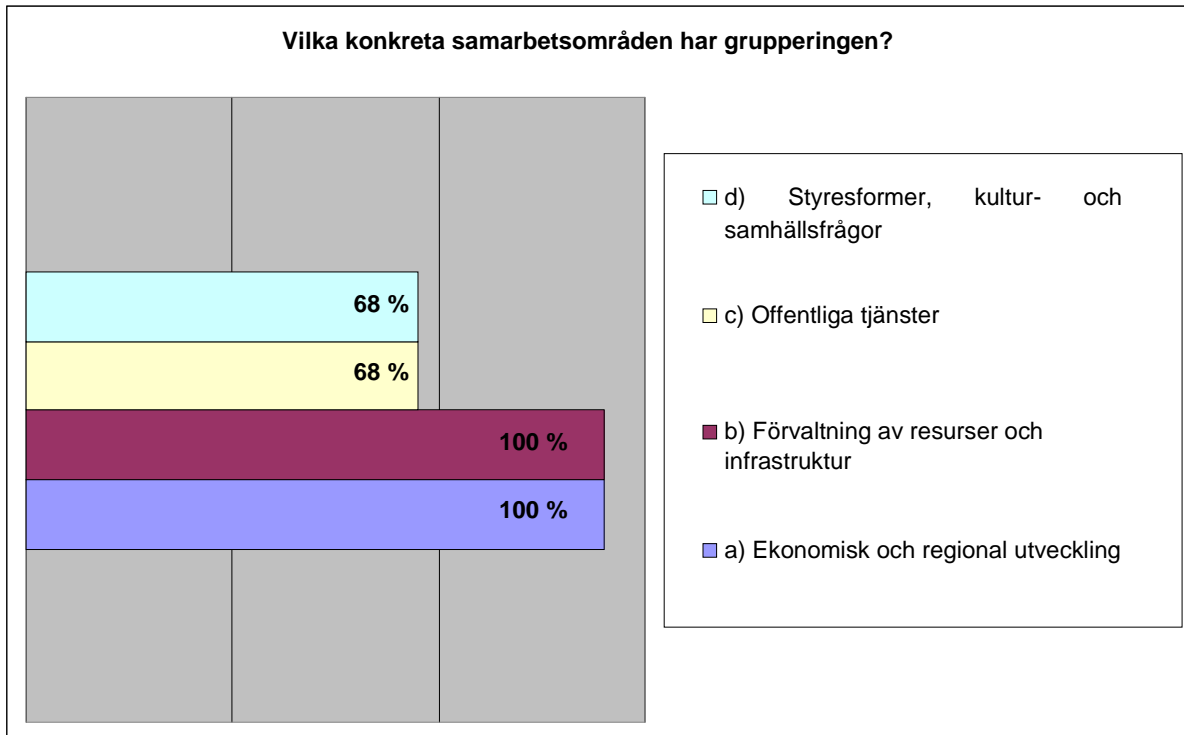
Tabell 13. Erfarenheter av EGTS. Uppgifternas karaktär i enlighet med artikel 7 i förordningen.

Grupperingarnas åtgärdsområden⁵ är mycket omfattande: 100 % har angett åtgärder för "ekonomisk utveckling", 100 % har angett "förvaltning av resurser och infrastruktur", 68 % tillhandahåller "offentliga tjänster" och 68 % genomför åtgärder inom "styresformer, kultur- och samhällsfrågor". Skillnaderna framträder när det gäller de konkreta åtgärdsområdena: gemensam förvaltning av ett sjukhus eller förvaltning av ett gränsöverskridande naturområde. Det finns en enorm mångfald av

⁵

Några berörda aktörer betonar att grupperingarna har uppgifter, inte befogenheter. Begreppet befogenhet bör undvikas.

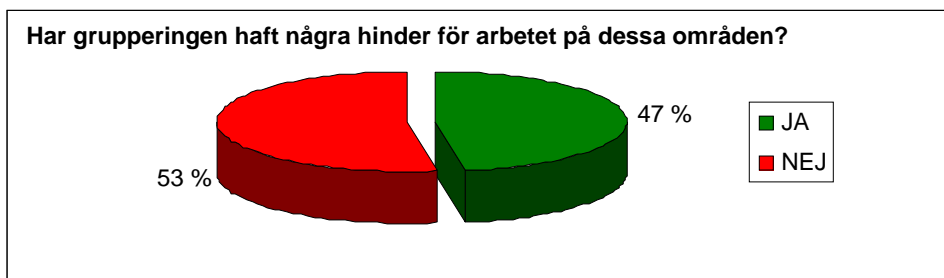
åtgärder och initiativ och grupperingarnas mervärde blir uppenbart när de inleder sin verksamhet. Grupperingarna tenderar att ha en klausul som utvidgar verksamheten så att befolkningen blir mer delaktig rent generellt. I praktiken blir grupperingarna antingen strukturer för politisk samordning och politiskt samarbete, eller så fungerar de som nya förvaltningsnivåer.

Tabell 14. Erfarenheter av EGTS. Åtgärdsområden hos grupperingarna.

Flertalet av de grupperingar som har generella mål och som omfattar gränsterritorier rapporterar att de genomför strategier för tillväxt och hållbar utveckling inför 2020, i linje med Europa 2020-strategin. Därför kan grupperingarna bli viktiga verktyg för en harmonisk utveckling av gränsområden.

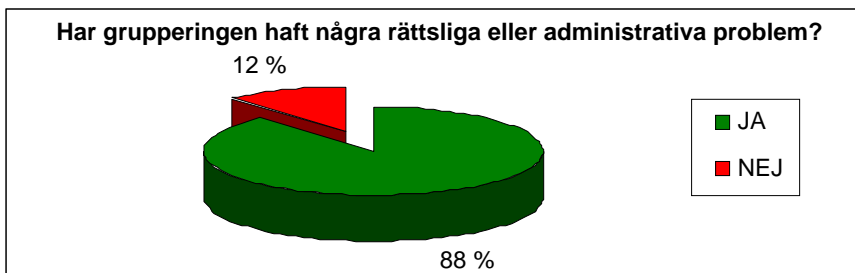
Av de befintliga grupperingarna och grupperingar under bildande uppger 53 % att de har stött på problem i arbetet med dessa uppgifter. Det betyder att de flesta problem uppstår i bildande- och startfasen.

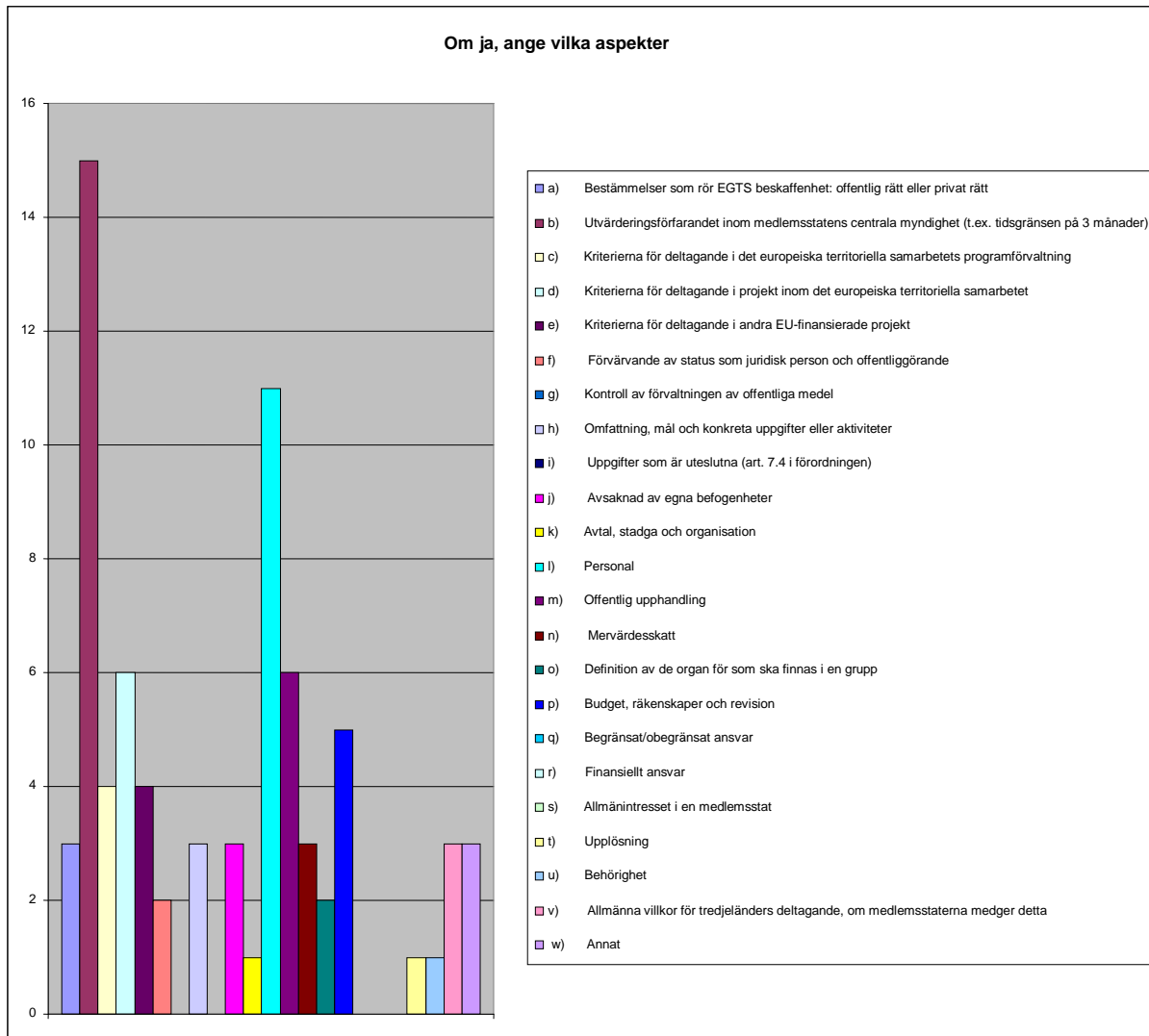
Tabell 15. Erfarenheter av EGTS. Praktiska hinder.

Följande huvudproblem tas upp, angivna efter frekvens:

- Bedömningsförfarandet hos den centrala myndigheten i medlemsstaten, t.ex. tidsgränsen på tre månader (se punkt 3).
- Rekrytering, inte bara av rättsliga skäl (se punkt 3), utan även på grund av löneskillnader mellan olika länder.
- Problem med stödberättigande för europeiska projekt inom ETS eller andra program.
- Stödberättigande för programförvaltning, antingen på grund av att den befintliga förvaltningsmyndigheten är ovillig, eller för att vissa sekretariat är ovilliga att arbeta med grupperingar som uppfattas som konkurrenter.
- Offentlig upphandling, budget och ansvarsskyldighet (se punkt 3).
- Momsregistrerings- och socialförsäkringsnummer erkänns inte av myndigheter i andra stater.
- Bristande kunskap om EGTS hos de nationella förvaltningarna.

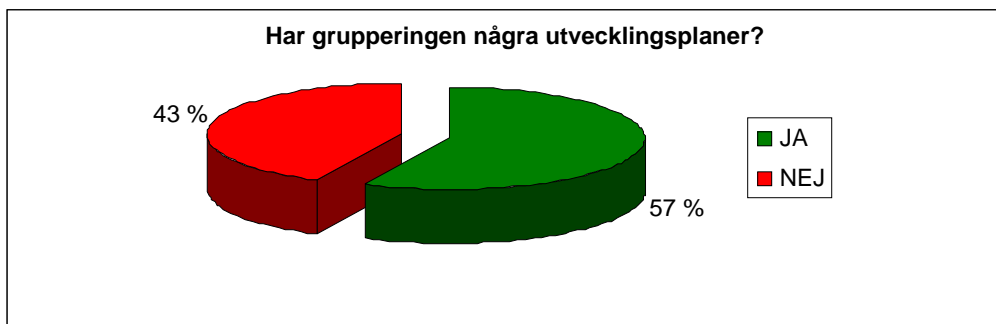

Tabell 16. Erfarenheter av EGTS. Rättsliga och administrativa problem.

Tabell 17. Erfarenheter av EGTS. Typ av rättsliga och administrativa svårigheter som har uppstått.

När det gäller den framtida utvecklingen har 57 % av grupperingarna utvecklingsplaner, särskilt för att få fler medlemmar. Detta beror oftast på att interna förfaranden hos någon partner skapade så stora förseningar att de inte kunde gå med i grupperingen tidigare, eller på att enheterna tillhör en icke-medlemsstat som, i Kroatiens fall, kommer att ansluta sig till EU. Av den första anledningen begär vissa deltagare att ändringar i medlemskap ska omfattas av ett förenklat förfarande.

Tabell 18. Erfarenheter av EGTS. Utvecklingsplaner för befintliga grupperingar.

6. EGTS roll i den europeiska integrationen

➤ EGTS och målet territoriell sammanhållning

Genom att territoriell sammanhållning införts i Lissabonfördraget förstärks grupperingarnas roll⁶. Enligt de flesta deltagarna är EGTS det viktigaste rättsliga instrumentet eller ett utmärkt EU-instrument för territoriell sammanhållning. EGTS skapar en tydlig och permanent samarbetsram. Såsom påpekades i bidraget till grönboken om territoriell sammanhållning erbjuder grupperingarna en plattform för en integrerad strategi för att ta itu med problem på en lämplig geografisk skala. De tillåter alla aktörer att delta direkt och de kan förvalta programmen på ett mer effektivt, konsekvent och sammanhängande sätt (mindre resurser, gemensam förvaltning, delat ansvar). För medlemsstaterna underlättar detta samarbetet inom ramen för en enda institution mellan de centrala myndigheterna och myndigheterna på lokal och regional nivå. För regionernas del innebär detta att det skapas större balans i kapaciteten hos olika förvaltningar som genomför EU-program och använder EU-finansiering.

I gränsregionerna kan EGTS bidra till genomförandet av EU:s regelverk, till en integrering av funktionellt definierade områden och till en minskning av gränseffekten. EGTS skapar också samarbetsstrukturer som integrerar flera aktörer och utvecklar långsiktiga gränsöverskridande synergieffekter. Dessa grupperingar främjar också dialog och kan dämpa politiska konflikter mellan medlemsstaterna. EGTS främjar inte bara territoriell sammanhållning på gränsöverskridande nivå utan även på nationell nivå, eftersom gränsområdena ofta utgör de minst utvecklade delarna av landet.

I allmänhet tar EGTS vara på mångfalden av erfarenheter och praxis, uppmuntrar samarbetsförslag och ger förslag till integrerad politik. Grupperingarna främjar nya former av samhällsinsatser, såsom integrerade territoriella planer, bildande av nätverk och utveckling av kommunikation och utbyte mellan ekonomiska aktörer eller särskilda grupper i det civila samhället (ungdomar, kvinnor, invandrare).

Ur sektorsperspektiv hänvisas särskilt till ekonomisk utveckling, sysselsättning, innovation, utbildning, hälso- och sjukvård samt miljö. Geografiskt hänvisas till landsbygdsområden och små städer som förstärks genom grupperingarna, vilket innebär att subsidiaritetsprincipen verkställs.

Vissa lokala och regionala myndigheter är mer skeptiska och påpekar att EGTS är ett rättsligt instrument som fungerar genom delegering av uppgifter, varför diskussionen bör handla om sammanhållningspolitiken i sig.

6

I artikel 3.3 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionen anges att "[unionen] ska främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning samt solidaritet mellan medlemsstaterna". Den nya avdelningen XVIII i tredje delen av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är en viktig rättslig förklaring, eftersom "ekonomisk och social sammanhållning" nu har blivit "ekonomisk, social och territoriell sammanhållning", där alla delar har samma ställning.

En medlemsstat är negativ när det gäller möjligheten att förbättra sammanhållningen genom detta nya verktyg, och hävdar att det kan äventyra samarbetet i sig genom att det skapar osäkerhet och binder upp resurser för att hitta lösningar på svåra nya administrativa problem.

➤ **EGTS och strategin att bygga EU nedifrån och upp**

EGTS för samman lokala och regionala aktörer som kan fastställa sina behov och strategier och genomföra gemensamma åtgärder och initiativ. EGTS skapar en kommunikationskanal i två nivåer, där strategin att bygga nedifrån och upp blir mer relevant och lokalområdenas prioriteringar, behov och angelägenheter kan överföras till medlemsstaterna och EU-institutionerna, forma EU:s agenda och fylla luckor i de centraliserade politikområdena. Därmed kan grupperingarna bli en avgörande del av medborgarnas Europa. Grupperingarna är juridiska personer som utgör strukturer för flernivåstyrelse, de konsoliderar den inre marknaden, bidrar till att stärka gränsöverskridande områden och deltar i en ständig dialog med medborgarna, varför de måste erkännas som dialogpartner av EU-institutionerna. En region påpekar att grupperingar av kommuner är särskilt viktiga ur denna synvinkel.

➤ **EGTS och flernivåstyrelse**

Regionkommittén har redan analyserat grupperingarnas roll i sin vitbok om flernivåstyrelse⁷. Deltagarna i samrådet är i allmänhet positiva, eftersom EGTS betraktas som ett "laboratorium för flernivåstyrelse", även om mer än hälften av de grupperingar som har bildats hittills består av homogena partner, med enbart kommuner eller enbart regioner.

Rent generellt främjar EGTS flernivåstyrelse eftersom grupperingarna skapar en gemensam struktur som gör det möjligt för olika styresnivåer att delta på lika villkor och få kontakt med invånarnas och lokalområdets behov. Många deltagare understryker behovet av att det civila samhället deltar. Subsidiaritetsprincipen tillämpas när grupperingarna fastställer gränsöverskridande strategier, när de tillåter lokala och regionala myndigheter att utforma den allmänna politiken och när de bidrar till att strukturera makroregionerna.

Vissa deltagare påpekar att EU i sig bör integreras i EGTS, eller åtminstone ha en mekanism för kommunikation och informationsutbyte, med grupperingen som enda samtalspartner. Andra anser att eftergifterna för nationella lagstiftningar kan skapa hinder för ett effektivt flernivåstyrelse.

➤ **EGTS och makroregionerna**

Grupperingarnas potentiella bidrag till makroregionerna består i stort sett av möjligheten att strukturera samarbetet inom makroregionerna, eftersom grupperingarna är permanenta strukturer som kan omfatta många aktörer. Grupperingarna kan bidra till att ge makroregionerna en mer hållfast struktur.

7

Antagen vid Regionkommitténs plenarsession i juni 2009. Ref. CdR 25/2010. Webbplats <http://www.cor.europa.eu/governance>

De flesta deltagarna påpekar att en makroregional struktur är för stor och komplicerad för att makroregionala projekt ska kunna förvaltas via EGTS. EGTS uppdrag är inte att kompensera för bristen på institutionella strukturer i makroregionerna.

Bristen på information om makroregionerna har färgat många svar, eftersom det råder stor förvirring om vad en makroregion är. Dessutom påpekar vissa deltagare att den makroregionala *febern* inte bör få hindra diskussionen om EGTS.

➤ **EGTS och grannskapspolitiken**

I dagsläget är det mycket svårt att bilda grupperingar med grannländer utanför EU. Endast två grupperingar – UTTS och *Euroregion Senza Confini* – arbetar med Ukraina respektive Kroatien. Den största fördelen är den politiska betydelsen av detta långsiktiga partnerskap och det stöd för genomförandet av EU-lagstiftningen som grupperingarna kan bidra till, vilket är särskilt viktigt när det gäller kandidatländer.

Deltagarna tenderar att betona detta instruments potential. I sina svar påpekar de att grupperingarna kan bidra till att lösa nationalitetsfrågor och gränsrelaterade frågor, förbättra välbefinnandet i de berörda territorierna och öka allmänhetens medvetenhet om Europeiska unionen. Grupperingarna bidrar till territoriell sammanhållning, harmonisering av nationell lagstiftning, uppbyggnad av administrativ kapacitet och en mer effektiv användning av gränsöverskridande finansiering från det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet. De möjliggör ett mer målinriktat samarbete och kan till och med bidra till att uppnå målen för makroregionala strategier.

Vissa regioner och de flesta medlemsstaterna har dock gett uttryck för en mer pessimistisk inställning och ser EGTS som ett instrument som bör hållas kvar på EU-nivå.

*

* *

Samråd om översynen av EGTS-lagstiftningen

Bilaga 1. Deltagarförteckning

➤ Befintliga grupperingar:

- EGTS Eurométropole Lille-Kortrijk-Tournai och Lille Métropole (FR–BE)
- EGTS Gemer – Borsod – Abaúj – Zemplín (HU–SK)
- EGTS Ung-Tisza-Túr-Sajó (UTTS) (HU–SK)
- EGTS Amphyctiony (GR–IT–CY–FR)
- EGTS Archimed (IT–ES–CY)
- EGTS Duero – Douro (PT–ES)
- EGTS Eurodistrict SaarMoselle (FR–DE)
- EGTS Eurodistrict Strasbourg-Ortenau (FR–DE)
- EGTS Eurorégion Pyrénées-Méditerranée (FR–ES)
- EGTS Galicia-Norte de Portugal (ES–PT)
- EGTS Hospital de la Cerdanya (ES–FR)
- EGTS Ister-Granum (HU–SK)
- EGTS West-Vlaanderen/Flandre – Dunkerque – Côte d'Opale (FR–BE)
- EGTS ZASNET (PT–ES)

➤ Grupperingar under bildande:

- Békés – Arad EGTC ltd, Békés kommun (HU)
- Eixo Atlantico do Noroeste Peninsular, AEDEA – Agencia Europea de Desarrollo Eixo Atlantico (ES)
- EuRegio Salzburg – Berchtesgadener Land – Traunstein – EGTC (AT)
- Eurodistrict de l'Espace Catalan Transfrontalier (ES–FR)
- European Urban Knowledge Network EGTC, Nederländernas ministerium för inrikesfrågor och rikets inre förbindelser
- Eurorégion Alpes-Méditerranée – GECT (FR–IT)
- Euroregion Aquitaine-Euskadi. Baskiens regering (ES)
- Euro-Región Extremalentejo. Portalegre Municipal Council (PT)
- Euroregione Senza Confini – regionen Veneto (IT)
- Mestna občina Nova Gorica (SI) – GECT občin: Comune di Gorizia (I), Mestna občina Nova Gorica (SLO) i Občina Šempeter – Vrtojba (SLO)/Territorio dei comuni: Comune di Gorizia (I), Mestna občina Nova Gorica (SLO) i Občina Šempeter-Vrtojba (SLO)
- Parc Marin International des Bouches de Bonifacio, Office de l'Environnement de la Corse (FR)
- Pirineus-Cerdanya. Communauté de Communes Pyrénées-Cerdagne (FR–ES)
- Posočje-Benečija (SI). Den offentliga institutionen Soča Valley Development Centre
- Tritia EGTC. Žilinský samosprávny kraj (SK)

- Ung-Tisza-Túr Korlátolt EGTC ltd. (HU–RO–SK)

- Andra gränsöverskridande strukturer:
 - Schweiziska kantonerna: Kantone Basel-Stadt (BS)/Basellandschaft (BL)/Aargau (AG)/Jura (JU)/Solothurn (SO) – REGIO BASILIENSIS
 - Östersunds kommunstyrelse
 - Agglomération franco-valdo-genevoise – ARC Syndicat mixte
 - Ministerium für Wirtschaft, Mittelstand und Energie des Landes Nordrhein-Westfalen – Nordrhein-Westfalens ekonomi- och energiministerium
 - Euregio Meuse-Rhine
 - COSANTE (Coopération sanitaire transfrontalière)
 - Euroregion Baltic International Permanent Secretariat
 - Secretaría General de Acción Exterior de la Junta de Andalucía
 - Communauté de Travail des Pyrénées (CTP)
 - Europeiska gränsregionförbundet (AEFR)
 - C.A.F.I. – Association de la Conférence des Alpes Franco-Italiennes
 - Helsinki–Tallinn Euregio Forum

- Regionala och lokala myndigheter
 - Balearernas regering (ES)
 - UTTS Centrum för jordbruk och tillämpad ekonomivetenskap (HU)
 - Delstaten Sachsen (DE)
 - Valencias regionala regering (ES)
 - Castilla y Leóns regionala regering (ES)
 - Kärntens delstatsregering (AT)
 - Vlaanderen; den flamländska gemenskapens ministerium, lokal förvaltningsmyndighet (BE)
 - Saarland, ministeriet för ekonomi och vetenskap (DE)
 - Lubusz vojvodskap regionpresidentens kansli, (PL)
 - Rheinland-Pfalz, ministeriet för ekonomi, transport, jordbruk och vinodling (DE)
 - Pas-de-Calais, departementsfullmäktige (FR)
 - Autonoma provinsen Trento (IT)
 - Delstaten Niederösterreich (AT)
 - Staden och delstaten Wien (AT)
 - Csongrád län (HU)
 - Liberecký kraj – Euroregion Nisa (CZ)
 - Freiburgs landsting (DE)
 - Vojvodskapet Dolny Śląsk (PL)
 - Gouvernement suisse – Canton de Genève – Services des affaires extérieures (CH)
 - Bayerns delstatsregering

- Kataloniens regering (ES)
- Kärntens delstatsregering (AT)
- Communauté Urbaine de Strasbourg (FR)
- Dubrovnik Neretva län, regional utvecklingsbyrå

Medlemsstater

- Sloveniens statliga byrå för lokalt självstyre och regionalpolitiska kontor för lokalt självstyre och regionalpolitik
- Luxemburgs ministerium för hållbar utveckling och infrastrukturer
- Ungerns ministerium för offentlig förvaltning
- Schweiziska edsförbundets förbundsutrikesministerium – Politiska avdelningen för gränsöverskridande samarbete
- Finlands arbets- och näringsministerium, enheten för regional utveckling (FI)
- Polens ministerium för regional utveckling – avdelningen för territoriellt samarbete
- Ungerns ministerium för offentlig förvaltning och rättsliga frågor
- Estlands inrikesministerium
- Tjeckien – regeringskansliet
- Schweiziska edsförbundet – Utrikesministeriet

Organisationer

- Europeiska Gränsregionförbundet (AEBR)
- Företrädare för sammanslutningen för Litauens lokala organ i Bryssel
- Mission Opérationnelle Transfrontalière (MOT) – Frankrike
- Association des Régions de France (ARF)
- Generalsekretariatet för Europeiska regionförsamlingen (AER)
- Central European Service for Cross-Border Initiatives (CESCI)
- Den europeiska sammanslutningen för folkvalda i bergsregioner (AEM)
- Europeiska Gränsregionförbundet (AEBR)

Sakkunniga och andra intressenter

- Kärntens delstatsregerings kontor
- Centre d'Observation Européen des Régions (C.O.E.U.R)
- Europeiska akademien i Bozen/Bolzano
- Unioncamere del Veneto – Eurosportello del Veneto
- École Doctorale de Sciences Juridiques et Politiques – Centre de Droit International – Université Nanterre
- Europeiska ekonomiska intressegrupperingen Sealink (EEIG Sealink)
- Interact-programmet främjar och stöder god förvaltning av europeiska territoriella samarbetsprogram

- Les Européens du Grand Lille/De Europeanen van Groot Rijsel
 - Confédération Suisse – Département Fédéral Affaires Etrangères
-